

שפטאמר: עינשׂב שלמה על גֶּפֶא ד' לְמַלְך' (דברי-הימים-א כט). ועדיין אני יודע אם למקראית גָּרוּעַ של צָמְלָק גִּתְּלָה ואם לבנות בית מקדירה גִּתְּלָה, בישתווא אומר זיהיגים לְקָס מְלָק אֲזִיבִּיכְס' וג' (דברים יב), עיקיה הפקום אשר יכمر ד' וג'ו, הווי אומר למקראית גָּרוּעַ של צָמְלָק גִּתְּלָה. וכן בזונד הוא אומר: עינמי פֵּי נִשְׁבַּב הַמְּלָקָד דָּוד בְּבִיטֹו, נְד' הגיט לְמַשְׁבִּיבִי (שמואל-ב' ז). וכתייב עילאמר הפלך אל גָּנוּן הַנְּהֻדִּין כ עיב)

"וַיַּקְרָא שֵׁם הַמְּקוּם מִשְׁה וּמִרְיָה, עַל רַבְּבָנִי יִשְׂרָאֵל וְעַל גְּלָגָל אֶת ד' לְאָמֵר: קָשֵׁש ד' בְּקָרְבָּנוּ אֶת
איו? נִבְאָצָמֵל נִלְמָם עִם יִשְׂרָאֵל בְּרִפְידָם"

"...וְעַמְלָק מְעוּלָם רְצֻוֹת מְרוּדוֹת לִיְשָׂרָאֵל, מְזֻוָּמָן בְּכָל עַת לְפּוּרָעָנוֹת"

(רש"י לבסמ"ר כא, א)

[6] "...נראה לי בס夷עתא דשמייא שצריך להזכיר גָּרוּעַן בית-המקדש, על פי מה שאמרץ במדרש תנהורמא פרשות כי תצא יPsi של מה הדבר דומה? למלך שתיה לו כרם ומקיפו גדר, והושיב בו המלך. אמר המלך: כל מי ישבווא ויפרוץ הגדר ישכוו הכלב. לימים בא בנו של מלך ופרץ הגדר ונשכוו הכלב, כל זמן שהיה המלך מבקש להזכיר מצא של בנו שפרק הגדר אומר לעז' כורך האיך נשך אותך הכלבי? כך כל זמן שהקב"ה מבקש להזכיר קטאנ שישראל שחתאו ברפידים, שנאמר היש ד' בקרבענו אם איין אומר להם עצור את אשר עשה לך מלך, עד כאן לשונו. נמצא- ביאת מלך הייתה על אשר אמרו יהיש ד' בקרבען, לכך צינה אמר שעשו נקמה בעמלק יבנו בית-המקדש, אשר שם שוכן ד' בקרבעם..."

(רבי יוסף חיים מבגדד, בניהו בן-יהודה, שם)

[7] "...קדום-כל: הקמת מלכות ישראל, העדר השלים של האומה. ואחר-כך מתחית מלך שמשלימה את ענן המלכות. ולבטוּף - בְּנָנוּ בֵּית-המִקְדָּשׁ. לאמר המצב הנורמלי של בְּנָנוּ האומה במלכות, בחיזב ובשלילה, מגיעים לבֵּית-המִקְדָּשׁ ולהשראת השכינה בתוכם, בתוך העם הזה היושב בארץ הארץ..."

"כשבאים אליו אנשים בתביעה שהגיע הזמן לבנות את בית-המקדש, אני אומר להם: מה שאתם תובעים איינו נבע מריבוי תורה שבכם אלא ממיינט תורה... כשם שיש מצחה לבנות בית-המקדש, כך גם קיימים סדר למצוות. בוגרואה וברמבי"ס מפורש שמיינו מלך קודם למלחמות מלך ומלחמות מלך קודמת לבניין הבית. יש כאן סדר, והוא איינו דבר שבמקרה. כשם שיש מצוות, כך יש סדר למצוות. מה המובן של מתחית מלך, ומהי ממשות מלך באומות-העולם, לא נתברר עדין; אבל ברור הוא שהעמדת מלכות, ככלומר – העמדת הנהוגה לאומה, קודמת לבניין בית-המקדש... אתם רוצחים לבנות את בית-המקדש? קודם כל נביס את מלכות ישראל" (שיחות הרב צבי יהודה)

8] "...יעיצא הראשון אדמוני. אמר רבי חגי בשם רבי יצחק: בזכות יולקחותם لكم ביום הראשון
(ויקרא כב) אני נגלה לכם ראשון...ופורע לכם מן הראשון, זה עשו...ובונה לכם ראשון, זה בית
המקדש, **דקתייב فيه כסא כבוד מרום מראשוני** (ירמיה יז), ואביה لكم ראשון, זה מלך המשיח,
דקתייב בה ראשו לציון תהה הרים (ישעיה מא)"

9] "...והטעם, כי אין כסא שלם עד שיעשה נקמה בעמלק, ואם אין כסא שלם אי אפשר לבנות בית
המקדש, כי הוא כסא כבוד ד' וזה שער השמיים..." (רבי יהונתן אייבשיץ, יערות דבש, א; יז)

10] "...וכשתתאו ישראל, איזה לעמלק ליפורע מהם ולהגלוותם ולהחריב את ארצם, על ידו החרב
בראשונה ובשנייה, دقתייב יזכור ד' לבני אדום את יום ירושלים' (תהלים קל, ג...). וכשgalו ישראל,
בtems הוא מייסר אותם...עשנו הרשע שנאמר בו 'האובי תמו הרבבות לצית' וגוי (תהלים ט, ז), دقתייב
Յוד' לעולם ישב, כוון למשפט כסאו' (שם ח), כי אז יהיה הכסא שלם והשם שלם, ועל אותו העת
נאמר 'ינכוון כסאך מاز מעולם אתה' (תהלים צט), ומתי יהיה נכוון בזמן שיאמרו 'ד' מלך גאות לבשי'.
ומתי יאמרו כו' בזמן שיהיו ישראל 'שותולים בְּבִית ד'...וכגדי אדום אמר גם אל יתזכה לנצח
יחתך ויסחך מאכל ושרשך מארץ חיים סלה' וכו' (תהלים נב, ז). ואמר שיעקר מארץ התומים לנצח,
אז יאמרו ישראל יואני בזיות רענן בבית אלקים, בטחתי בחסד אלקים עולם ועד' (שם י...)"
(רבי יעקב טקיל, תורה המנתה, דרשה כת)

11] "הנבואה, הצופה ברוח אל-הימים חיים אל נשפתנו גוי ואדם, העידה על גזע עמלק - שניגוזו לאזר
ישראל הוא ניגוד עצמי - שטרופה אין לו כי אם מחותן זכרו, כדי לישר את הדרך של התולדה
הישראלית מאבן המכשול היותר גדול. זאת הנבואה בעצמה היא הצופה הליכות האדם אל אווש
השלום ועדנת האהבה היותר בהירה. כשיבוא יום והאנושיות לא תמצאה לה כל צורך בשום מפעל
של שנאה - בטוחים אנו שאז זכר עמלק כבר פלה ולאינו..."
(הראייה קוק, מאמרי הראייה עמ' 508)